

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **V. S.**, bytem M. 97, M., zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2015, č.j. MV-51334-5/SO-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2015, č.j. MV-51334-5/SO-2014, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 27.2.2014, č.j. OAM-13272-29/TP-2012, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne

25.6.2012 o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce neprokázal, že je zletilým nezaopatřeným dítětem cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Žalovaná se ztotožnila s názorem prvostupňového orgánu, že potvrzení vystavené Integrovanou střední školou – Centrem odborné přípravy Brno nedokládá, že žalobce na uvedené škole již studuje, tedy soustavně se připravuje na budoucí povolání ve smyslu § 12 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“).

Závěry žalované a prvostupňového orgánu nyní žalobce napadá podanou žalobou.

I. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce namítá, že v době podání žádosti splňoval všechny podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Přestože měl podle žalobce prvostupňový orgán rozhodnout do 60 dnů od podání žádosti, byla žádost žalobce meritorně posouzena až po uplynutí 612 dní ode dne podání žádosti. Tato nezákonná délka řízení byla způsobena správními orgány. Pokud posléze vyzval prvostupňový orgán žalobce k předložení nových taxativně vymezených dokladů, mezi nimi i dokladu o nezaopatřenosti, žalobce odkázal na přílohu ke své žádosti, a to potvrzení vydané Integrovanou střední školou – Centrem odborné přípravy Brno, z něhož bylo patrné, že jakmile bude žalobci udělen trvalý pobyt a tato skutečnost bude škole doložena, bude ihned přijat ke studiu na střední škole.

Z důvodu nejednotnosti správní praxe v tom smyslu, zda je pro rozhodnutí ve věci podstatný stav v době rozhodování či podání žádosti, se žalobce také pokusil s ohledem na délku probíhajícího řízení změnit obsah žádosti tak, aby mu byl trvalý pobyt udělen podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodů hodných zvláštního zřetele, neboť s ohledem na délku řízení přestal formálně splňovat podmínky pro udělení trvalého pobytu dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový orgán však změnu obsahu žádosti nepovolil a žalovaná rozhodnutím ze dne 30.9.2015, č.j. MV-51334-6/SO-2014, toto rozhodnutí potvrdila.

Žalobce dále namítá, že prvostupňový orgán a žalovaná posuzovaly splnění podmínky nezaopatřenosti striktně formalisticky, za použití pouze gramatické metody výkladu. Pouze v důsledku postupu prvostupňového orgánu a žalované bylo žalobci znemožněno studium absolvovat.

S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušit. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení.

II. Shrnutí argumentace žalované

Žalovaná ve shodě s argumentací svého rozhodnutí uvádí, že nesouhlasí s námitkami žalobce a považuje je za nedůvodné. Poukazuje na to, že soustavná příprava na budoucí povolání na střední škole podle § 12 zákona o státní sociální podpoře začíná na počátku školního roku prvního ročníku školy nebo při splnění zákonem daných podmínek i dříve. Předložené potvrzení by mohlo být odpovídajícím dokladem jen tehdy, pokud by potvrdzovalo, že žalobce začal školu studovat, nikoli že ji teprve bude studovat. Podle žalované se tak jednalo o potvrzení o budoucím studiu.

S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhuje žalobu zamítnout. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného, bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky řízení je sporu o to, zda žalobce prokázal, že splňuje podmínky pro udělení trvalého pobytu v České republice ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podle něhož se povolení k trvalému pobytu bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.

V posuzované věci je nesporné, že žalobce, narozený dne 2.12.1994, podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití cizinců dne 25.6.2012, tedy v době, kdy byl nezletilý. Ze správního spisu dále vyplývá, že matka žalobce, coby příslušník tzv. třetí země (Ukrajina), pobývá na území ČR na základě povolení k trvalému pobytu od 23.8.2010. Dále je nesporné, že o žádosti ze dne 25.6.2012 bylo prvostupňovým orgánem rozhodnuto až dne 27.2.2014, neboť prvostupňový orgán nejprve řízení o žádosti dne 29.8.2012 zastavil pro překážku litispendence, nicméně žalovaná v přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, rozhodnutí o zastavení řízení pro neexistenci zmíněné překážky dne 4.10.2013 zrušila a věc vrátila prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení. Ze

správního spisu dále plyne, že žalobce na území ČR pobýval od 8.7.2009 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „rodinným“ (bližší údaje ve správním spisu chybí).

Podle § 170 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu.

V daném případě tedy v průběhu řízení o žádosti, o níž mělo být ve smyslu § 170 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rozhodnuto do 25.12.2012, žalobce (dne 2.12.2012) nabyl zletilosti. Z judikatury správních soudů přitom plyne, že pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoli v době zahájení řízení. *„Rozhodování správního orgánu podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí tedy vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí ...Teprve právní mocí takového rozhodnutí vzniká, mění se či zaniká právo a povinnost... Tím samozřejmě není vyloučeno, aby zákonodárce ve zvláštních případech stanovil, že rozhodný pro posouzení žádosti ve správním řízení je skutkový stav, který existoval v okamžiku podání žádosti či v jinak určeném okamžiku.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.4.2011, č.j. 1 As 24/2011-79).

V případě žalobce se tedy v době podání žádosti jednalo o cizince, jemuž svědčilo postavení rodinného příslušníka (nezletilého dítěte) státního příslušníka třetí země v postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta členského státu EU (čl. 16 bod 5 Směrnice Rady č. 2003/109/ES ze dne 25.11.2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty), tedy žalobci svědčilo ve smyslu Směrnice Rady č. 2003/86/ES ze dne 22.9.2003 o právu na sloučení rodiny, právo za splnění zákonem daných podmínek získat na území ČR pobytový statut, zahrnující také právo na přístup ke vzdělání (čl. 14 Směrnice Rady č. 2003/86/ES).

Žalobci právo rodinného příslušníka dlouhodobě pobývajícího rezidenta členského státu EU přestalo svědčit v průběhu řízení na základě toho, že dosáhl zletilosti. Bez ohledu na to, že v důsledku délky řízení žalobce přestal splňovat jednu z možných podmínek pro udělení trvalého pobytu – tedy podmínku nezletilosti, zákon o pobytu cizinců umožňoval právo trvalého pobytu udělit též rodinnému příslušníku dlouhodobě pobývajícího rezidenta členského státu EU, jednalo-li se o zletilé nezaopatřené dítě.

Z předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce dne 2.7.2012 (tedy v době své nezletilosti) prvostupňovému orgánu doložil potvrzení vystavené Integrovanou střední školou – Centrem odborné přípravy Brno dne 29.6.2012, č.j. ISS-COP/2012-STUD, v němž je uvedeno *„Potvrzujeme, že pokud obdržíme potvrzení o trvalém*

pobytu, bude V. S., narozen 2.12.1994 přijat na naši školu do 3. ročníku čtyřletého oboru mechanik elektrotechnik.“

Prvostupňový orgán pak vyšel z dikce § 11 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře, podle něhož se za nezaopatřené dítě pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání. Podle § 12 zákona o státní sociální podpoře se za soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání považuje studium na středních a vysokých školách v České republice.

Prvostupňový orgán a žalovaná pak dovodily, že podmínka nezaopatřenosti dítěte v daném případě nebyla splněna, neboť ji nelze doložit dokladem o budoucím studiu.

Zákon o pobytu cizinců definici pojmu nezaopatřenost pro účely udělení trvalého pobytu ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců neobsahuje, ani v tomto ohledu neodkazuje na žádný jiný právní předpis. Definice tohoto pojmu v zákoně o státní sociální podpoře stejně jako definice pojmu soustavná příprava na budoucí povolání je pak vždy uvozena spojením „pro účely tohoto zákona“ (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8.6.2011, č.j. 10 A 168/2010-29, č. 2556/2012 Sb. NSS). Pro účely zákona o pobytu cizinců nelze z povahy věci vyloučit situace, kdy bude cizinec, jenž dosáhne v průběhu správního řízení zletilosti, v postavení uchazeče o studium na střední škole, který byl rozhodnutím ředitele střední školy přijat ke studiu (§ 59 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání).

Pokud žalobce doložil potvrzení, že bude za podmínky udělení trvalého pobytu přijat do 3. ročníku čtyřletého oboru mechanik elektrotechnik střední školy, tak takové potvrzení skutečně vzbuzuje pochybnost o tom, zda žalobce je či není přijatým uchazečem o studium.

Měl-li prvostupňový orgán pochybnosti o tom, zda žalobce splňuje podmínky pro studium na příslušné střední škole a byl ke studiu přijat, byl povinen vyzvat žalobce k doložení rozhodnutí či potvrzení ředitele školy o přijetí ke studiu. Pokud tak prvostupňový orgán učinil až dne 14.11.2013, tedy skoro rok po dosažení zletilosti žalobce a více než rok po doložení příslušného potvrzení, jednoznačně pochybil, nicméně tato skutečnost sama o sobě nemůže být důvodem, pro který by měl zdejší soud napadené rozhodnutí zrušit. K obraně proti nečinnosti správního orgánu náležely žalobci příslušné prostředky ochrany ve smyslu § 80 správního řádu či navazující prostředky ochrany soudní.

Přestože byl tedy žalobce k doložení potvrzení o nezaopatřenosti, tedy de facto potvrzení o studiu, vyzván až po více než roce od podání žádosti, neuvádí, co konkrétně mu bránilo vady odstranit. V odvolání žalobce poukazoval pouze na to, že

v důsledku délky řízení přestal splňovat podmínky pro udělení trvalého pobytu ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a ke skutečnosti, zda v ČR studuje či nikoli, neuváděl ničeho. Naopak v žalobě argumentuje tak, že nástup na střední školu zmařil prvostupňový orgán tím, že žalobci neudělil trvalý pobyt. Ze žalobní argumentace tedy plyne, že žalobce v době vystavení příslušného potvrzení přijatým uchazečem o studium nebyl, a s ohledem na školou stanovenou podmínku udělení trvalého pobytu, byť se zdejšímu soudu může jevit jako nadbytečná, na tuto střední školu ke studiu nenastoupil. Za takové situace se však prvostupňový orgán ani žalovaná nedopustily pochybení, pokud žádost o udělení trvalého pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zamítly z důvodu neprokázání splnění podmínky nezaopatřenosti po dosažení zletilosti žalobce. Žalobce přitom měl možnost v průběhu řízení využít dalších možností studia v ČR ve smyslu platných právních předpisů, pakliže na vybranou střední školu nenastoupil, případně proti nepřijetí ke studiu brojit opravným prostředkem.

Pokud jde v této souvislosti o poukaz žalobce na žádost o změnu obsahu žádosti o udělení trvalého pobytu ze dne 8.1.2014, která byla rozhodnutím prvostupňového orgánu zamítnuta, přičemž toto rozhodnutí bylo žalovanou potvrzeno dne 30.9.2015 pod č.j. MV-51334-6/SO-2014, jedná se o žalobní argumentaci, jež nesouvisí s věcí nyní posuzovanou a s nosnými právními a skutkovými důvody napadeného rozhodnutí. I tu měl žalobce možnost proti rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2015, č.j. MV-51334-6/SO-2014, která nepřipustila nový důvod žádosti ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců (z důvodů hodných zvláštního zřetele), brojit příslušnými prostředky obrany.

Zdejší soud tedy s ohledem na výše uvedené žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšné – žalované. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti, proto jí náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 1. listopadu 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu